

Náboženství 2.stupeň

Cíle:

- Učit se vnímat a otevírat celou skutečnost světa, který obklopuje člověka
- Učit děti vnímat svůj život jak v jeho plnosti, tak v jeho rozporech
- Otevírat v dětech základní lidské schopnosti, umožňovat jim získání elementární náboženské zkušenosti a uvádět je do základních křesťanských postojů
- Probouzet a posilovat vztah naděje k trojjedinému Bohu
- V Kristově vtělení, na jeho jednání a učení otevírat dětem lásku Boha k lidem
- Uvádět děti do postojů víry, naděje a lásky
- Zprostředkovávat dětem s ohledem na věcnou a věkovou přiměřenost základní vědomosti o učení církve a o biblické zvěsti
- Povzbuzovat děti k životu z víry a ke zodpovědnému jednání (formace svědomí, výchova k hodnotám)
- Podněcovat děti k různým formám osobní modlitby a uvádět je do základních modliteb církve (výchova k modlitbě)
- Doprovázet děti na cestě do života ze svátosti (výchova k svátostem)
- Stavět vztahy k jiným věřícím, zejména ve farnosti a otevírat přístup k církvi
- Vnímat svátky církevního roku, motivovat děti k jejich společnému slavení
- Uvádět děti do tolerance a ohleduplné pozornosti vůči lidem jinak smýšlejících, rozvíjet ekumenické postoje
- Ukazovat sílu křesťanství, jak se projevila v jeho dílech v našem kulturním okruhu
- Povzbuzovat děti k životu a učení pod horizontem sjednoceného světa

Základní didaktické principy:

I. Otevření náboženské dimenze

Náboženská výchova odpovídající víře katolické církve doprovází dítě v jeho hledání odpovědí na otázky po smyslu života, vyjádřené touhou člověka:

- Po tom, aby byl přijímán a milován
- Po tom, aby se mohl sdělovat, po perspektivě, která přesahuje hranice jeho vlastního života
- Po tom, aby znal měřítko a motivaci správného jednání a mohl podle nich orientovat svůj život

II. Životní zkušenosti jako místo zkušeností s Bohem

Náboženská výchova má zvýraznit fakt, že náboženství a víra nepopisují zvláštní oblast skutečnosti, nýbrž postihují celou skutečnost až do nitra všednodennosti. Víra v Boha, o níž hovoří křesťanské tradice víry, vidí život člověka v novém světle a v nové hloubce. Jestliže s ní člověk souhlasí, zažívá všechny situace svého života – zkušenost utrpení a štěstí – jako Boží blízkost. Právě citlivosti k tomu chce náboženská výchova děti učit.

III. Zkřížení tradiční zkušenosti víry se současnou životní zkušeností

Náboženská výchova uskutečňuje vzájemný vztah mezi současným životem a vírou předávanou tradicí (korelace), inspiruje a udržuje dialog mezi oběma rovinami. Jestliže se žáci konfrontují se zkušenostmi víry jiných lidí (v minulosti i přítomnosti), mohou pocítit i ve vlastním životě Boží činy a otevřít se pro setkání s Bohem i ve své budoucnosti

IV. Koncentrace a princip exemplarity

Úkoly pro náboženskou výchovu:

- Pomáhat k uvědomění si a k vyjádření lidských zkušeností, otázek, potřeb a úsilí. V konkrétním vztahu k životu žáků má vysvětlovat odpovědi na tyto otázky, potřeby a tato úsilí, a to v jejich vztahu ke společnosti, k nalezení smyslu a k transcenci
- Otevírat odpovědi víry v dějinném kontextu a v kontextu dějin spásy a ukazovat jejich hodnotu a význam z pohledu zkušeností, otázek, potřeb a úsilí žáků
- Kreativním a produktivním procesem řešit výměnu mezi tradičními zkušenostmi a zkušenostmi žáků, aby se dívali na tradiční zkušenosti nově a aby je potvrdovali
- V souvislosti s tím má uvádět do biblického poselství spásy a toto poselství interpretovat v církevním rozumném víře
- Probouzet, vzhledem k tradičním obsahům víry a vzhledem k lidským zkušenostem, otázky po Bohu
- Seznamovat s nekřesťanskými náboženstvími, jinými světovými názory a ideologiemi, které odpovídají současnému světonázorovému pluralismu v naší společnosti, vidět jejich cenu, kriticky je zkoumat a učit se setkávat s nimi s porozuměním a tolerancí
- Motivovat k rozhodnutí se pro víru a pro živý vztah k víře a povzbuzovat k aktivnímu křesťanskému životu v církvi

Cíle náboženské výchovy - žák má být schopen toho, aby:

- Porozuměl sám sobě, přijal sám sebe a na tomto základě si stanovil nové cíle
- Poznával sociální a historické souvislosti, zkoušel dosud nereflektované závislosti a rozvíjel solidaritu s ostatními lidmi
- Přisvědčil sám sobě jako závislému na kosmu a spolu s ním utvářenému, vnímal ve vlastním životě otázky po smyslu života a po podstatném otevření se transcenci
- Vykládal svět a člověka ve světle víry
- Spolu s ostatními lidmi viděl a uznal osvobozující jednání Boha s lidmi
- Porozuměl bibli jako svědectví lidí o zkušenostech víry s osvobozujícím Bohem
- Podle vlastních možností uskutečňoval spojení víry s životem a kulturou
- Vycházel ve svém jednání z křesťanské zodpovědnosti před Bohem